

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Árad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni neptanács lapja

évfolyam, XII. 3556. szám

1956. július 29. vasárnap

4 oldal, 20 bani

Műjságüzemeinkben?

Látogatás a Teba és Libertatea gyárakban

I.

Mielőtt beléptem volna az aradi TEBA-gyár kapuján, megálltam egy pillanatra, elgondolkodtam a gyár klasszikus nevén. Talán az ókori Theba asszonyainak gazdagon mintázott ruházata kapcsolta össze a késő utókor köztudatában Theba nevét tarka kendőkkel, vagy más textilanyaggal? Nem tudom, helyese-e a hasonlatom, de ilyen gondolat fogott el, amikor pár nappal ezelőtt a TEBA-gyár kapuját elhagytam. De ez a gondolat nem hagyott nyugodni, mert úgy léptem be a gyárba: most megnézem a modern Thebát. Jelenleg az ókori kelleknek helyét sem találtam, de hatalmas üzemrészek emelkedtek itt. A gyár területén épülőjében lévő üzemeket látunk és néhány gerendát és gódrót kikerülve, beléptem az épület kapuján. Bizony, az ókori ember alaposan elbámulta volna a látványt. Kis, kétszintes sapkával a fejükön emberek siettek le s fel. A gépek zaja mind erősebben hallatszott. Így értünk kísérőmmel, Petenkovics Bélával, az újító iroda dolgozóival a fehértőbe, ahol a magasan elhelyezett porceláncsúgók keresztül szaladt az anyag egyik kádától a másikig. Forgókerekek, tengelyek, suhogó vázok mindenfelé. Ezután a mintázó üzembe látogattunk el. Itt különleges gépek működtek. Hosszú dívdnyra szerelt hengerek keresztül vízszintesen vonszoltak a géphe, ott elűnt, majd a gép fölért ismét előtűnt, a mennyezet felé folytatta útját, — már mintázottan. A gép előtt egy munkás állt, aki kezével időnként valami fogantyúval módosított a gép működésén. Ezen a gépen látható volt egy hosszukcs edény, amelyben sűrű festék kavargott. Fölötte, a festéket érintve, egy körülbelül 1,20 méter hosszú henger forgott. Ez a henger érintkezett egy másik, szintén forgó hengerrel, amelyre a minták a jelen esetben kör alakú bemélyedéseket, vészték rá. A vázonnal együtt, — pontosabban a vázson mögött — de ahhoz szorosán hozzátapadva, szaladt egy másik edén, amely olyan széles volt, mint a mintázóhenger. Az első henger a tálban lévő anyagot felvonta rákente a mintázóhengerre, az pedig a vázsonra. Ennél a gépnél sárga pettyek kerültek a vázsonra. Néha bonyolultabb mintáknál három hengerpárt is szereltek fel. Természetesen ugyanannyi festékkel is szükség, és

különböző színű festékekkel. Így álltak egymás mellett a gépek: az egyikből kék babos, a másikkól apró sárga virágos, zöldleveles mintával ellátott vázson, a többiekből is mind különböző mintás anyagok kerültek elő. Kísérőm elmondotta, hogy rendszerint a lehető legkisebb festéket használják. A géppel 90 centiméteres, vagy ennél is keskenyebb vázsonkat mintáznak. Mivel a mintázóhenger jóval hosszabb a vázson szélességénél, egy csomó festéket ráken a vázson alatt futó kisgörgő vázsonra, amely ugyanolyan széles, mint a henger. Ez azt jelenti, hogy az elhasznált festék több, mint 4 százaléka kárba veszt. Figyelembe véve azt, hogy a festékek drága külföldi áruk, a kár jelentős. Ezen segített Megheles mérnök egyik útja. Ő éppen ott volt az egyik gép mellett, tőle érdekeltődm ültetés felől: — Igen, sokat foglalkoztatott ez a festékesztés, amíg végre kiálttam egy egyszerű szerkezetet, amivel ezt meg lehet akadályozni. Az első hengerre ugyanis, amely a festéket hordozza, egy csomó festéket hengerre keni, egy-egy kaparószerkezettel szereltem fel, amely a hengereket végéről — amely már kívül esik a mintázandó anyagon — lekoparja a festéket és visszacsurgatja a tálba. Mivel az újítások kerültek szóba, kísérőm felhívta figyelmemet egy másik, igen érdekes újításra, amelyet két mester, Sábau Gheorghe és Lilea Dumitru alkalmaztak egy egészen új szalaggyártó gépen. Ez a gép a fonóüzemben volt. A két mester olyan lényeges változtatást végzett a gépen, — ami évi 40—50.000 lej megtakarítást hoz. — A gépgyári szakemberek is elismerőleg nyilatkoztak a két mester újításáról. Az épület előtt egy hosszú, bádorgózott völgy mellett teherautó állt, amelyre különböző mintás anyagokat raknak fel. Szinte magam előtt láttam a mintázó gépből kikerült textíliákat, amint ide jöjnek a gépeken és innen indulnak el az ország városába, falvaiba... Megheles mérnök és sokezer társa odaadó munkája folytán egyre több és jobb áru kerül ki a Teba gyárból.

II.

A TEBA-gyártól nem messze, a Marospart mellett húzódó villanegyedben szerényen húzódik meg a Libertatea cipőgyár. Benn az üzemben szorgos kezek megadott forma szerint cipőfőréseket válogatnak. Először villantak fel és a kisbátót felsőréseket már katonás rendben sorakoztak az asztalok mellett. A másik részlegen a talpnak való szabták, a harmadikon varrták. Bár még a nyár közepén vagyunk, de a gyár már most ráter öszi és téli idényüknek gyártására. Mire beköszönt az ősz, az üzletekben már ott fognak állni a bakancsok, téli gyerekcipők, stb. Eddig csak a tal-

pakat vágják géppel, de Pascaru Stefan művezető elgondolása után egy ilyen talpudógépet, amely használaton kívül állott, a felsőréseket szabására állították be. Ezzel a géppel a munkás négyszer annyi felsőrést tud kivágni, mint a kézzel végezne. Amikor arról beszéltem nekem, Megheles mérnök jött az eszembe és gondolatban odaállítottam Pascaru elvtárs mellé. Talán nem is ismerik egymást, mégis egymás mellett állva küzdenek az egész ország dolgozóival együtt a szebb és boldogabb jövő megteremtéséért.

Princz Pál

ÜNNEPI NAGYGYÜLÉS

Július 27-én, pénteken, a Studio Színház termében, ünnepi nagygyűlésen Lechin Jivana, a dolgozó nők budapesti nemzetközi értekezletén résztvevő román küldöttség tagja beszámolt az értekezlet munkálatairól. A nagygyűlésen városunk dolgozó női közül számosan jelentek meg, s a Studio Színház terme kicsinynek bizonyult a közönség befogadására. A nagygyűlést Linta Dávid, a Temesvár tartományi neptanács elnöke vezényelt meg, s rövid bevezető beszéd után átadta a szót a Budapesti járt küldöttség tagjának. Lechin Jivana részletesen beszámolt az értekezlet munkálatairól. Kiemelte a tény: az értekezlet egyik

jelentős állomása volt annak a harcnak, amelyet a világ dolgozó női vívnak azért, hogy minden nőtársuk megfelelő munka- és életkörülmények között éljen és a férfikkal egyenlő jogokkal rendelkezzen. Idézett egyes tőkés és gyarmati országok küldötteinek felszólalásából, akik valamennyien az ottléti asszonyok és dolgozó nők szomorú sorsáról beszéltek. Ismertette, milyen kegyetlen kizsákmányolásban van részük a gyarmati országok asszonyainak, akiknek a férfikkal egyenlő munkaként csak harmad vagy negyedrésznyi jár.

Elmondotta azt is, hogyan élnek a szocialista tábor országainak, a

Szovjetunió és a népi demokratikus országoknak női, akiknek igyekeznek biztosítani a legmegfelelőbb életkörülményeket s akik a férfikkal teljesen egyenjogúak. A beszámoló elhangzása után a résztvevők általános helyeslése mellett üzenetet küldtek a dolgozó nők nemzetközi értekezletének határozata nyomán létesített ügyintéző bizottságnak, amelyben Aradváros dolgozó nőinek harcos állásfoglalását jutatták kifejezésre a konferencia határozatai mellett. Az ünnepi gyűlést művészi műsor követte, amelynek során a CFR főműhely férfikórusa és a Vörös Trió gyár táncsoprtja szórakoztatta a jelenlévőket.

Levelerőink írják a kenyércsata frontjáról

Veréb Mihály levelerőnk arról tudósított bennünket, hogy a szentlányfalvi kollektivisták július 9-én kezdtek meg a buza aratását és július 18-án fejezték be a munkát. A vezetőtáncs helyes irányításának és a pártalapszervezet politikai felvilágosító munkájának eredményeként a kollektivisták mindannyian résztvettek a munkában, így sikerült szemvesztés nélkül betakarítani a kalászosokat. Az aratás ünnepi keretek között ért véget. A kollektivisták a munka mezejéről zászlókkal díszített szekereken mentek a kollektív gazdaság székékháza.

Az aratást követő napokon a gazdaság tagjai megkezdtek a szőlőre való hordást, majd az ősi árpa cseplését.

ként kb. 17—18 mázsa, míg árpából 19—20 mázsa termelt. A zádorlaci kollektivisták megértették pártunk felhívását és minden erejükkel arra törekedtek, hogy a kalászosokat szemvesztés nélkül takarítsák be. Meggyőződtek arról, hogy ha szemvesztés nélkül aratnak és cseplenek, hozzájárulnak saját és egész dolgozó népünk életszínvonalának emeléséhez. Munkájuk már eddig is eredményre vezetett. Július 19-ig befejezték a kalászosok aratását, a napokban pedig megkezdtek a cseplést. A nyári betakarításban szorgalmas munkájukért Bran Traian, Sepus Petru párttagok, Vidican Gheorghe és több más kollektivisták érdemel dicsőretet — írja Barabás Sándor levelerőnk.

A pernyőfalvi „Victoria” mezőgazdasági társulás tagjai, Siclován Stefan, Wagner Mihai, Pintea Ilie és Nádabán Elena vezetőtanács tagok irányításával július 22-ig 171 hektáron befejezték az árpa és a buza aratását. Az idén a társulás

tagjai jóval nagyobb termést értek el, mint tavaly. Hektáronként körülbelül 300 kilóval termelt többet a földjük és ez annak tulajdonítható, hogy az agrotechnikai szabályok figyelembe vételével szántották, vetették és ápolták a növényeket.

Jelenleg a társulás tagjai brigádokba tömörülve szőlőre hordják a kalangyákat. A munkában Mihoc Ioan brigádja jár élen. A betakarítási munkákkal egyidőben a magyarpácsi GTA traktorosai a tarlófántást is elvégzik, — írja Holtrán Tiberiu.

Söllner Antal arról értesít bennünket, hogy július 23-án a Scintea állami gazdaság szentmártoni osztályán megkezdtek az őszi árpa cseplését. Az első napon Kämpf Antal traktoros a többi gépmunkás hozzájárulásával 8300 kiló árpát cseplött ki. Az állami gazdaság szentmártoni osztályának dolgozói a betakarítási munkával egyidőben 80 hektáron nyári szántást végeztek, 20 hektáron pedig takarmánynövénymagot, kölest, muhart és kukoricát vetettek.

Mai számunk negyedik oldalán:

- ★ A SZOVIET KORMANYKOL-DOTTSEK LENGYELORSZAGI LATOGATASA
- ★ A HET KIMAGASLO NEM-ZETKOZI ESEMENYEI
- ★ A GOROG MINISZTERELNOK BIRALIA ANGLIA CIPRUSI POLITIKAJAT
- ★ TERJED AZ ANGOL GEP-IPARI MUNKASOK SZTRAJKJA

Orvosi jelentés dr. Petru Groza elvtársnak, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége elnökének egészségi állapotáról

A beteg állapotában fokozatos javulás észlelhető. A szív- és vérkeringési zavarok továbbra is javulnak. Testhőmérséklet: 37,3 fok, a légzés szabályosabb, az érverés kissé rendellen, percenként 90, vérnyomás 105/70 mm. hg. A beteg további megfelelő kezelésben részesül. N. Gh. Lupu akadémikus C. Ilescu professzor F. Koppich előadótanár dr. E. Francescu dr. E. Caba Déva, 1956 július 27.

Mihail Sadoveanu Öccsellencijának

az RNK Nagy Nemzetgyűlése Elnöksége alelnökének

BUKAREST Hálásan vettem Excellenciád szíves hangu táviratát, amelyben az RNK Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége jókívánságait fejezi ki nemzeti ünnepünk alkalmából. Mélyszélesen megindítottak a Nagy Nemzetgyűlésnek Ön által kifejezett nemes bizalmát, nagyon köszönöm őket és természetesen Önöket, hogy ezek az érzelmeik kölcsönösségen alapszanak. Egészséget és boldogságot kívánok Excellenciának, s teljes sikert, felvirágzást a baráti román népek. Biztosítom Önt, hogy a békeszerző Egyiptom mindenkor és teljes meggyőződéssel mindent meg fog tenni, hogy szorosabbra fűzze nepek baráti kapcsolatát és gyümölcsöző együttműködését s azt szeretnénk, hogy ez az összes népek között így legyen. GAMAL ABDEL NASSZER Köztársasági Palota, Kairo.

Ákiról elismeréssel beszélnek

Egy traktorvontatásu eke körül szorgoskodott Molnár József, amikor megpillantottam. Vízgázt, csavartakat erősített. Így láttam, valami javítani való is akadt, mert hosszan nézte a gépet s közben fejét tapogatta. — Javítgatjuk — mondja — mert az aratás kész, délután a szántással akarjuk folytatni — s társával, Cizmădia Jánosval tovább dolgoznak. Molnár József első pillantásra szinte még koránál — 32 évesnél — is fiatalabbnak tűnik. Arca komolyságának tükrö. A világségi állami gazdaság több dolgozóját megkérdeztem, mindenki elismeréssel beszél róla. Sechesan Traian, a szakszervezeti bizottság elnöke például azt mondja: nem volt még olyan kampány, hogy Molnár ki ne tett volna magáért. — Mindig a legnagyobb megelégedéssel beszéltem erről a traktorosról — kezdi mondani a társát, az igazgató, Barna Ferenc elvtárs, — s ebben az aratási kampányban ez a meggyőződésem meginkább meg erősödött. Jó buzatermésünk volt az idén. Természetesen dült buza is akadt bőven. Molnár, amikor látta, hogy mindenki kerülgött azokat a területeket, ahol a buza ledől, ő maga vállalkozott, hogy levágja a gabonát. — És Molnár József becsülettel teljesítette vállalatát. Ezen a nyáron 63 hektáron aratott s ebből 15 hektáron dült buza volt. Ime, az állami gazdaság egyik öntudatos dolgozója, aki nemcsak saját előnyét, hanem a közös ügyet is szem előtt tartja. Most szerszámokat vesz elő és gondosan szereli az ekét. Régióta dolgozik már traktorosként, ért a gépekhez. Még fiatal legényember volt, amikor az egyik géptulajdonosnál úgy-ahogy kitanulta a traktorvezetést. — Kitétek magukért a traktorosok — mondja Bauscher Vladimir főmérnök. — Az aratási kampányban, amely két hétnél nem tartott tovább, átlagban 1400—1600 lejt ke-resték. — Megmondom én pontosan, mennyit keresett Molnár — szól közbe Sechesan Traian, — napi átlagkeresete 126 lej volt. Molnár József példamutató szorgalmát tehát nemcsak elismerő szavak, de az elszámolási kimutatás is igazolja. Sikereinek sorozata minden bizonnyal nem ér véget ezzel. Nem is érhet, hiszen aki olyan akaratú és munkaszeretettel dolgozik, mint ő, soha nem áll meg a pillanatnyi sikereknél.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége július 16—17-i plenáris ülésén határozatot hozott a mezőgazdaság szocialista átalakításával kapcsolatban a II. pártkongresszuson kijelölt feladatok megvalósításához szükséges intézkedésekről. A határozat szövegét lapunk következő számában közöljük.

A kommunista és munkáspártok egységének és legyőzhetetlen erejének jegyében

A legutóbbi hetek eseményei között jelentős helyet foglal el a Francia Kommunista Párt XIV. kongresszusa, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének, valamint Ausztria Kommunista Pártja Központi Bizottságának plenárisai. A Francia Kommunista Párt XIV. kongresszusát, melyet július 18-án és 19-ike között Le Havre-ban tartottak, mindenütt élénk érdeklődés előzte meg, hiszen a vezető kapitalista országok egyikének kommunista pártjáról volt szó, arról a pártról, amely fennállásának 35. esztendeje alatt jelentős sikereket ért el a dolgozók érdekeinek megvédéséért, Franciaország igazi nemzeti érdekeinek biztosításáért, az államok közötti béke és kölcsönös megértés előmozdításáért folytatott lankadatlan harcában.

A kongresszus munkálatai, az ott elhangzott nagyjelentőségű megállapítások, mindenben igazolták a hozzájuk fűzött várakozásokat. A két napirendi pont keretében tartott jelentések — Maurice Thorez elvtárs beszámolója: „A társadalmi haladásért, a békeért és Franciaország nemzeti nagyságáért” és Jacques Duclos elvtárs beszámolója: „A városi hatóságok a dolgozó tömegek szolgálatában” — átfogó képet adtak a jelenlegi franciaországi viszonyokról, alaposan elemeztek a nemzetközi helyzetet, körvonalozták a fejlődés jövő perspektíváit és ezzel kapcsolatban leszögezték a Francia Kommunista Párt előtt álló feladatokat.

A testvéri kommunista pártok képviselőinek — elsősorban M. A. Szuszlov elvtársnak, az SzKP elnökségi tagjának és Carlo Pajetta elvtársnak, az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottsága tagjának — üdvözlő szavai újabb bizonyítékokat jelentettek a különböző országok kommunista és munkáspártjai között fennálló szoros kapcsolatokról és megbontathatatlan szolidaritásukról, melyet használnak egyetemes megzavarulni az imperializmus ezekértől.

Ez a minden nehézségek győzedelmeskedő szolidaritás jutott kifejezésre azokban az üzenetekben is, melyeket a kongresszus az SzKP KB-hez, valamint a többi 52 testvérpárthoz intézett, amelyek megbízottakat, vagy üdvözlő táviratokat küldtek a Francia Kommunista Párt XIV. kongresszusához. Az SzKP KB-hez intézett üdvözlő hangszólója, hogy a Francia Kommunista Párt sohasem választotta külön és nem is fogja különválasztani Franciaország nemzeti újjászülésére irányuló törekvéseit a testvéri kommunista pártokkal való kapcsolatainak állandó erősítésére irányuló gondoskodásától. Nem választja el a francia nép magas szociális és nemzeti hagyományai iránti hűségét a testvéri pártokkal való — a marxi-lenini elvek szilárd alapján álló — ideológiai egység megteremtésétől, mivel ezek a kapcsolatok és ez az egység a békeért és a szocializmusért folyó harc győzelmének legfőbb feltétele.

A kongresszus által hozott határozatok — az SzKP XX. kongresszusa által megnyitott uton haladva — a marxizmus-leninizmus tanításainak építő továbbfejlesztését jelentik. A kongresszus — a franciaországi helyzet alapos elemzése után — lehetségesnek tartja a francia dolgozó nép többségének tömörítését a munkáscsapat köré, hogy ily módon kivívják a parlamenti többséget és hogy ezáltal a parlamentet a burzsoázia eszközeiből a népakarat olyan szervévé alakítsák át, amely a tömegek forradalmi mozgalmára támaszkodik.

A határozatok kidomborították a kommunista községi tanácsok szerepét a dolgozó tömegekkel való kapcsolatok megerősítésében, a kommunista és szocialista akcióegységének megteremtésében és kizárásában. A kongresszus felhívással fordult a szocialista dolgozókhoz az összes francia dolgozók érdekeit szolgáló akcióegység támogatására. Az általános politikai kérdésekről szóló határozatában a kongresszus elítélte az algériai elleni háborút és követelte az algériai kérdés békés megoldását, az algériai nép nemzeti törekvéseinek figyelembevételével. Ugyanakkor a kongresszus állást foglalt a világbéke megvédése és a leszerelés kérdéseinek megoldása mellett, hangsúlyozva azoknak az állandó erőfeszítéseknek jelentőségét, melyeket a Szovjetunió a nemzetközi feszültség enyhítésére, az évek folyamán tett.

A nemzetközi munkásmozgalmak megerősödését szolgálta a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének legutóbbi plenáris ülése is, mely lenini elvszerűséggel elemzte az MDP vezetésével felmerült hibákat és megfogalmazta a szükséges intézkedéseket ezek végleges kiküszöbölésére. Az SzKP KB-hez intézett üdvözlő távirat kidomborítja az SzKP XX. kongresszusának hatalmas hozzájárulását a marxizmus-leninizmus alkotó fejlesztésének megerősítéséhez s ezt úgy tekintti, mint a nagy testvérpárt politikai-ideológiai segítségét az egész világ kommunista és munkáspártjainak, a függetlenségükért és függetlenségük megőrzéséért harcoló összes népeknek.

Ugyancsak a nemzetközi munkásmozgalmak egységét szolgálta az Ausztria Kommunista Pártja Központi Bizottságának XII. plenáris ülésén nemrég hozott határozatok.

E határozatok befejező szavai az egész világ kommunista és munkáspártjainak meggyőződését fejezi ki. Az elismerésgel azokra a kétségszerű kísérletekre, hogy egyenlenséget szítsanak az SzKP és a többi ország kommunista pártjai között, azzal válaszolunk, hogy megújult erővel, ismételt kijelentjük: szoros kapcsolatok fűznek az SzKP-hez és szilárd elhatározásunk, hogy vele együtt harcoljunk a marxizmus-leninizmus magas szociális eszméinek győzelméért.

ÉLENJÁRÓ DOLGOZÓ

Hazánk felszabadulásának 12. évfordulójára, a közeledő ünnep méltó fogadására megköszönjük az iparban dolgozók termelési eredményeit. Ebben a szakaszban egyre többen válnak élelmiszerszármazékokká. A képen a Vörös Trió gyár harisnya-osztályának élenjáró dolgozója Stercel Irén látható munkaközben. Azok közé tartozik, akik előirányzatukat rendszeresen túlhadják, s ugyanakkor minőségi munkát végeznek.

STEFAN LUCHIAN

— Halálának 40. évfordulójára —

E hó 28-án volt 40 éve annak, hogy a hazai képzőművészetnek egyik legnagyobb alakja, akinek műve a modern román festészet központjában áll, Stefan Luchian elhunyt. Neve egyaránt fellelhető a színek csodálatos világát és a mély fájdalmat. Mert életének egyik oldalára a művészt ontja a szépség varázslatos sugarait, míg a másikra a nyomor és betegség borítja árnyékát.

Edesapja, Dumitru Luchian óriási, Cuza fejedelemnek esküdt hűséget és ennek bukása után a falusi élet magányába vonult vissza. Stefan Luchian 1868 február 1-én született a Prut völgyében fekvő Stefanesti-ben, Botosani környékén, amely 1907-ben a moldovai parasztlázadás kiinduló és központja volt.

1889-ben beiratkozik a bukaresti Szépízüdművészeti Iskolába, ahol Theodor Aman és Gheorghe Tattarescu gondos irányításával tanulja a festészetet. Ugyanakkor komoly zenekevelő, a konzervatóriumban fuvolázni tanul. Festészetét tanulmányait külföldön, előbb Münchenben, majd Párizsban fejezi be. Itt szorgalmasan látogatja a múzeumokat, a régi mesterek kiváló példája mély hatást gyakorol rá és művészetük csodálatát tölti el. Kétféle eszmei málája Correggio és Rembrandt: vásznait és igyekszik művészetük legbensőbb titkaiba behatolni. Különös vonzódást érez Rembrandt iránt. Így emlékezik vissza arra az időre, midőn Rembrandtnak, a fény és nagy varázslójának „Szent Család” című képét másolta: „Mialatt másoltam, úgy éreztem, felémekedtem”.

Hazájába visszatérve, Luchian a Nicolae Grigorescu által megindított újító, szabad irányhoz csatlakozik, sőt még tovább is megy. Hadat üzen a hivatalosan támogatott akadémikus művészet merev konvencióinak, a független művészek mozgalmának kezdeményezője és harcol az előítéletek és szűklátókörűség ellen, mellyel a bírálóbizottságok a hivatalos tárlaton kiállításra kerülő műveket kiutasították.

Luchian csoportja 1896 május 1-én megnyitja a Független Művészek Kiállítását, melyet szándékosan rendeztek szemben az Ateneu-val, a hivatalos kiállítás helyével. E merész szembehelyezkedésnek forradalmi jelentősége és leleplező oltzata volt. Mert a függetlenek csoportja nem csak egy új, a hivatalossal ellentétes

Irányzatot kezdeményezett, hanem ugyanakkor a művész lelkiismereti szabadságát és művészi kifejezés-szabadságát hirdette.

„Műveink ösztönöségével, nem pedig szolgai és protekciós uton szerzett érdemekkel akarunk a közönség elé lépni”. Merész kijelentés azokban az időkben, és felve magas emberi méltósággal. „Kapuink tárva-nyitva állnak mindenki és minden művészi irány számára” — tették hozzá a függetlenek, kifejezésre juttatva ezzel a művészet demokratizálódását és az „elfelejtett-toronyba” való elzárkózás megszüntetését. Végül rövid, de velős meghatározást adják művészetüknek: „A hivatalos művészettel szemben, mi a független művészet vagyunk”.

A művész erkölcsi szolgátságán túl, melynek gondolatát, mint a hivatalos izlésnek tett minden engedményt megvetően elutasították, e sorokból a felszabadult művész erkölcsi erővel telj alakja emelkedik ki, aki ura saját művészetének és közvetlen kifejezésének. Az új irányzat értelmében az alkotás fő mozgató ereje az élethez való közeledés.

Még 1905-ben, a társadalmi igazságtalanságoktól megrendülve, Luchian a forrongó parasztság életéből vett feszült pillanatokat fest, mint például a „Kukoricaszász”. A kiélestedt társadalmi helyzet végül az 1907-es tragikus parasztlázadásban robban ki, melyet a művész több, abban az időben készült munkájában ábrázol. Luchian látóköre azonban nem csak a falusi életre, hanem a városra is kiterjed: különösen a külvárosi negyedek kihalát, sűrű légkörét érzékelteti.

Ő maga is jól ismerle a testi szenvedést, melyet hosszadalmas és könyörtelen betegsége okozott és a kínzó néklülözésekben töltött élet minden kisebb-nagyobb baját. Csak a művészetben talált menedéket, fel-emelkedést. Eléledvőt sem a betegség, sem a mindennapos gond sem bántotta meg. Kimeríthetetlen forrást talált a természet elbájosító szépségeiben, melyeket érzékeny és sokszor fájdalommal telt lelkének hossz-sza elmélyüléssel tártak fel művésze számára. A tavaszi nedvektől duzzadó, friss színekben pompázó táj, a tél ködös felkérése, a virágok, különösen a mély violaszínű, könnyű szirmu kökörcsinok költői világba emelték, melynek értelme a színek árnyalataiban tártult él. Mint Wat-

teau, a Valenciennes-i bádogos csu-nya és nyomorék fia, aki távol a világtól gyöngéd tündéjtájakokat fest, könnyű alkonyi párakban és melan-kólikus fényekben fűdő parkokban és tisztásokon ezüstösen szillogó víz-partján, melyekbe öltözött szerelmepárok között talál vigasztalást, így Luchian is a természet szépségei eszmélésében találja meg nyugalmát.

Luchian mindenek előtt a színek mestere, érzékeny és kifinomult vázsló, aki a színeket az árnyalatok végtelen skáláján alakítja, a legmélyebb rezgésektől a legélesebbekig, hogy néha már szinte anyagtalanná válnak.

Festészetének alapja a kevés esz-közzel megvalósított, mindig hatáso-san egyszerű kompozíció, a könnye-dőn körvonalazott, de mélyen átér-zett rajz, a lírai, hangulatot keltő kromatikus összhang ereje. A hatást az átlátszó és könnyű színtől rez-gése kelti, melyet pasztelljein a mér-hetetlenül finom színes krétaor se-gítségével, olajképein mély és tar-talmas esztétikusokkal vet vászon-ra; képei zománcos csillogássalukkal a népművészet agyagsorsait, vagy a sokszínű népviseleteket juttatják eszünkbe.

Luchian kromatikus nyelvazete rendkívül gazdag és sokoldalú és nagyon sok benne az egyéni finom-ság. Minden árnyalatnak megvan a maga külön jelentősége és mégis harmonikusan illeszkedik bele az együttesbe. Művének lírai érzékeny-sége, a szépségben való gyönyörködés fájdalmas és mély ösztönösége, mely felelteti a testi fájdalmat és a holnapi nap nyomasztó gondját, az utókor számára értékes lélektani do-kumentumok. Tanúbizonyságai egy viharzó léleknek, melyben a halál sí-kertelenül harcolt az élettel. A ha-lálról erősebb belső ény és legyöz-hetetlen alkotó erő bontakozott ki a mesterien összefogott színekvívben, melyek Luchian sugárzó virágaiból az életet és szépséget árasztják. Mű-ve az örökké termékeny, kiapadha-tatlan és legyőzhetetlen élet himnu-sza.

Négy évtizeddel halála után, a nagy festő műve örökké idősebb és kimeríthetetlen üzenet maradt: az életbe és a szépség gyógyító erejé-be vetett hit üzenete.

Marica Viorica

Li Táj-po (698—762)

ÉSZAKI HADJÁRAT

Gyötrémes út visz észak hegyfokdíg,
Midőn hadunk a Táj-hang csucsra mászik.

Egy keskeny ösvény kigyózik mőgorua
Sziklára, melynek égig ér az orma.

A járdát lábát tűske tépi orvul,
Pár nagy szekér már-már a mélybe fordul.

Yu-csau vidékén rőt homokhalom vár;
Egész sor őrtűz lángol északon már.

Vérszomjasan cikáz a kurd s a dárdá,
A harcok ruháját szél cibálja.

A Hódng-folyónál dülnek már a hordák,
Hun fegyverek Loyángot ostromolják.

Tovább! Tovább! Vajon ki tér meg épen?
Ki hátránéz, csak könnyet rejt szemében.

Gyötrőde mennek, átkos hóiharban,
A tompa kürtöz bus szivükbe harsan.

A rongyok póré térdükig sem érnek;
Reped a bőrük, mint eperfa-kéreg.

Vizet keresnek kőbevéjt lyukakban,
Kis tűzifát, hol csak kemény agyag van.

A tigris farkával dühöngve vagdal,
Vadul vicsgorog dér-fehér fogakkal.

Se fán, se bokron itt gyümölcs nem érik;
A szonjazók harmattal is békik.

„Hej, átkozott e mars!” — nyögik hőrögvé,
Ló és lovas megfagyva dől a rögre...

Hol tér le görbe utjadról a császár?
A boldog ég mikor nevet reánk már?

Franyó Zoltán fordítása

GRISORE VITEZ

(jugoszláv költő)

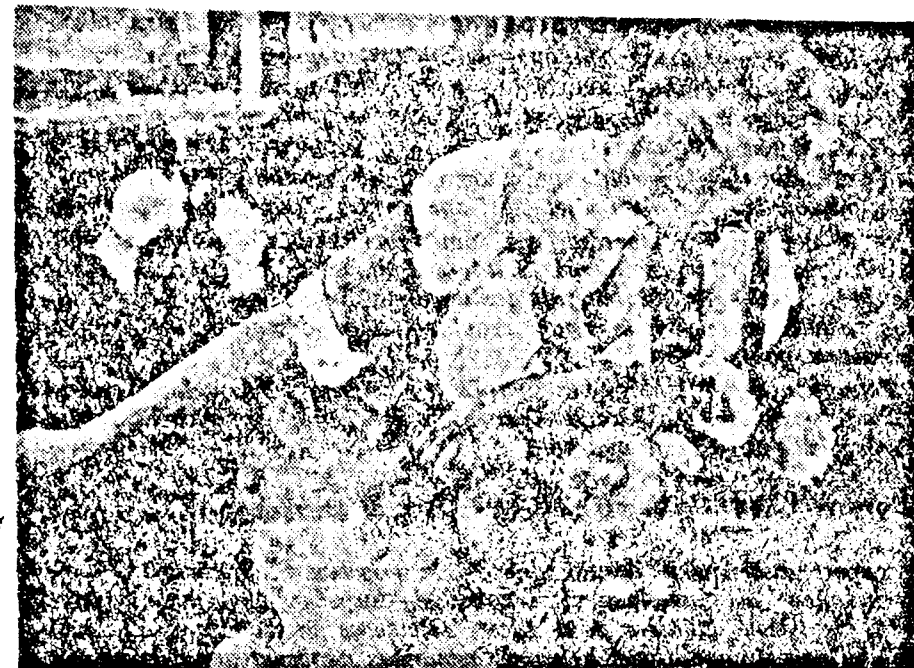
AZ ALMAFA

Még ott él ütszelen az almafa,
Jéher virága tündököl, ragyog,
Vihartól tört meg ága hajlata,
Jenn egy ágon a szél sebet hagyott.

De a fát virágok sulya huzza,
A deris égről eltűnt a vihar,
Rég keresi már a halál ujja,
De a fa virágzik, mindig kihajt.

Fordította:
Farkas Tibor

Jeles román festő alkotása

STEFAN LUCHIAN: LORICA (1912)

A hisvonat mozdonya még néh-nyat szuszogott, aztán az egész sze-releány megállt az erdei fenyőlél szegélyezett tisztáson. Malárdi ug-rott le elsőnek a rónkszállító vázról. Nagyokat nyújtózkodott:

— A kutyafaját ennek a vonatnak, az embernek elszibbad a lába ezen a finom ülésen. — A következő per-cben azonban már fűrgén felcsatlotta hátizsákját s jobbkézbe fogta Lono-vics Gizi zöld utitáskáját:

— Csak utánam, Gizike.
Gizi, a fiatal özevgy, megigazi-totta napvédő szemüvegét:

— Halló, Malárdi, az akkordeon ittmaradt...

Csakugyan, a kis fekete bőröndöt a vagonetten hagyták. Malárdi visz-szaforodott, megragadta a fekete köf-fert és s most már teljes felszerelé-sel lépdelt a hisvasút melletti leta-posott ösvényen.

Cigariu messze elmaradt mellette a háromlites demizsonnal:

— Hová, hová, Malárdi, már me-gint legénykedsz?

Malárdi hátrapillantott s amikor meglátta a nyomában felfelé törtető feketehegyi Gizit, — amazt válaszra sem méltatva — jókedően legyint-tett:

— Fel, a vdrig, Gizike, ott uzson-názunk...

Gizi nevetve szókelt talpfáról-talp-fára, mialatt Malárdi izgatottan, de meg nem rogyogóan térdrekelte a hátizsákot, meg a két táskát.

A többi kiránduló — köztük az igazgató és a felesége — már letelepedett az erdei tisztáson.

A kirándulókat a hisvonat felhozta a tisztásig, de Malárdi mindig meg-mászta még a váromig terjedő hegy-szakaszt és csak ott telepedett le a magával hozott takaróra. Ott az-tán megkezdődött az evés-ivás és a jókedő. Az első fogás után megszó-lalt az akkordeon s mire Cigariu fel-érkezett a borral, már csak fel kel-lett hárnie Gizit és folyt a tánc a százasos váromok tövében. Utána

Malárdi letette az akkordeont és el-kérte Cigariu táncosnőjét. Cigariu csak fűtyni tudott, de így is ment a tánc.

Később feljött Zseni is, megliták a bort, akkor aztán a társaság felke-rekedett s megindult a vasúti sínek felé, csakugyan most az üres hátizsá-kot és a butykost a nők vitték. Ma-lárdi pedig nyakában az akkordeon-nal, frissen lépdelt a Cigányszerem útjére:

— Zorika, Zorika, jőjj vissza hát...

A kirándulók lassan felcélhelődtek s elhelyezkedtek a vagonetteken. Az akkordeon most már mindenkinek szólt s a dal és jókedő betöltötte a völgyet. Petrica, a pénzügyi szolgá-lat felelőse, nagyot sóhajtott:

— Hej, ha én is mindig ilyen jó-kedvű lehetnék, mint ez a Malárdi, — akkor nem félnék az öregsegtől...

Barta Gábor, aki mellette állt, fel-nevetett:

— Te beszélsz öregsegről, hiszen Malárdi a tatád lehetne. Halló, hal-ló, Malárdi tata.

— Halló?

— Hány éves vagy, öreg?

— Tíz évvel fiatalabb, mint te.

Barta 24 éves volt és most már Petrica arca is felderült. Leugrottak a kocsirol és átültek Malárdiék va-gonettjére. Malárdi a vagonett szél-ső gerendáján ülve, lábait a sínek fölé lógatva, akkordeonozott.

Harmadnap munkálts volt az in-tézménynél. A szolgálati főnökök és osztályfőnökök reggel 8 órakor az igazgatói irodában gyülekeztek. Kik voltak ezek a főnökök? Az egész intézmény. Itt mindenki főnök volt.

A szoba már megtelt, amikor be-lépett az igazgató s vele együtt a miniszteri vezérigazgató. A jelenlé-vők kérdően néztek egymásra, a mi-niszteri küldöttek mindig valami fontos eseményt jeleznek. Aztán meg-kezdődött a gyűlés.

— Elvtársak, — kezdte a vezér-igazgató — az intézmény felévi ter-

Csermői Pál

Malárdi új életet kezd

vében hiányok mutatkoznak. Munka-ülésünk célja az, hogy ezeknek a hiá-nyoknak a pótlását megbeszéljük. Ez annál is inkább lehetséges, mert a minisztérium a termelési központok decentralizációját határozta el és így az Önök intézménye területeitől egy részét az ujonnan megalakított intézmények veszik majd át. Addig is, míg a részleteket közlöm, kérem az elvtársakat, tegyék meg jelenté-seiket.

A szolgálati főnökök mozdulatlan-nul ültek helyükön s csak a szállítási szolgálat vezetője, Catti mérnök ke-zében zizekelt meg az előkészített jelentés lapjai:

Az igazgató odanézett:

— Tessék, Catti elvtárs.

Catti felállt és rákézdte:

— Osztályom, a szállítási osztály, tökéletesen teljesítette volna felévi területeit, ha a termelési osztály gondoskodott volna arról, hogy a vasúti rakodókád megfellelő meny-nyiségű kész termelőny halmozta-sék fel. Elhárítom magamtól és osz-tályomtól a felelősséget a tero nem teljesítéséért és kérem odahatni, hogy a termelési szolgálat eleget tegyen a ráháruló feladatoknak.

Néhány pillanattig nézegette még jelentésében a számadatokat, de egy-szerre hirtelen meggondolta magát és leült.

Utána Laida mérnök, a termelési szolgálat főnöke kért szót:

— Catti elvtárs vádjait vissza kell utasítanom. Ugyáltszik, nincs tuda-más arról, hogy a beruházási szolgálat máig sem készítette el azokat a berendezéseket, melyek a termel-vények zavartalan lehozatalát bizto-síthatják volna.

Harmadiknak Malárdi jelentkezett szólsra:

— Mint a tervosztály főnöke, hangsúlyozni kívánom, hogy a tero

technikai elkészítése voltaképpen az operatív osztályok feladata s mi csak az összeállítás és a statisztikai rész-levezéseket készítjük el, melyekből az igazgatóság tájékozódik a munkála-tok menete felől...

A miniszteri vezérigazgató most hirtelen közbeszólt:

— Ugy látom, az elvtársak félre-értettek. Itt nem arról van szó, hogy a felelősség kérdését egyik osztály-ról a másikra töljük át, hanem arról, hogy megtaláljuk a módját a dolgok rendbehozatalának. Egyébként az eddig mondottakat kiegészítem. Az Önökhöz hasonló termelésirányító intézményt létesítettünk Iasi és Cra-iova városokban és is így az Önök területeitől 18 százalékkal csök-kentettük. Ennek megfelelően a tech-nikai-adminisztratív személyzet egy részét is és pedig hét elvtársat az ujonnan létesített intézményekhez helyeztünk át.

Malárdi hirtelen leült s a teremre most már meredni csod nehezedett. A minisztériumi vezérigazgató egy papírlapot vett fel az asztalról és ol-vasni kezdett:

— A minisztérium 3091—1955. számu végzésével a következő áthelyezéseket rendelte el: Catti József elvtársat, a szállítási szolgálat vezetőjét, Tolanescu Dumitru elvtársat, a beruházási szolgálat vezetőjét, Ci-gariu János elvtársat, az árkalkulá-ció osztály főnökét, Lonoovics Gize-la elvtársnőt, adminisztrációs tisz-tviselőt a craiovai intézményhez, Ma-lárdi Miklós elvtársat, a tervosztály főnökét, Barta Gábor elvtársat, a munkavédelmi osztály főnökét, Bor-ha Livius elvtársat, adminisztrációs tiszviselőt a Iasi intézményhez he-lyezte át. Az igazgatóság a meglevő keretéből gondoskodik nevezettek pótlásáról

A fagyos csend egy pillanatra fel-engedett. Az át nem helyezettek szí-véből a megkönnyebbülés sóhaja, az áthelyezettek egy részéből pedig gyö-trémes nyögések röppentek világá-g. Csak Barta Gábor és Cigariu János, a két fiatal technikusi maradt tel-lesen nyugodt. Mindketten odanéztek a fészkelődő társaságra:

— No, nézd csak ezt a Cattit, meg Tolanescut, — mondotta Cigariu — ott a sírás a szájuk sarkában.

— Azt hiszem, hogy Craiova majd kigyógyulnak ebből a betegségből — sugta Barta, majd hozzátette:

— Te, nézd az öreget, milyen só-padt lett egyszerűre. — Csakugyan, Malárdi szilvaalakú arcáról csurgott a verejték. Kissé izgett-mozgott még a helyén, majd szót kért:

— Vezérigazgató elvtárs, — ugy gondolom, hogy az áthelyezéseknél megfontolás tárgyává kellene tenni azt a körülményt is, hogy mi, idő-sebbek, már nem tudunk olyan köny-nyedén az ország egyik végéből a másikba vándorolni...

Az intézmény igazgatója félbesza-kitotta:

— Hogy-hogy vándorolni? Nem vándorol, hanem magát miniszteri-umi végzés alapján áthelyezik, kétha-vi fizetést kap, teljes költöztési köl-tiséget és azt a megfizetendő feladatot, hogy az új Iasi intézménynél a ter-osztályt megszervezze.

— Direktör elvtárs, — nyögte Ma-lárdi — mint tetszik tudni, nem bi-rom tökéletesen a román nyelvet, hogyan fogok ott boldogulni...

— Ott is ugyanazt fogja csinálni, amit itt. A kimutatásokat és a tá-b-lázatokat számokkal töltötte meg eddig is és látom, nagyszerűen ment a dolog a román nyelv tökéletes tu-dása nélkül is...

Malárdi arcán most egy csöppnyi büszke mosoly cikázott át a kapott dicséretre:

— Munkámat igyekeztem mindig lelkiismeretesen elvégezni, de nem vagyok már fiatal, direktör elvtárs...

— Maga nem fiatal? Hiszen nincs itt köztünk még egy, aki úgy mász-na a hegyeket, mint maga. Most va-sárnap is a kiránduláson, csak ugy felszaladt a várig, pedig az 500 mé-ter magas van...

— A tenger színe felett, direktör elvtárs — sóhajtott Malárdi. — A Gyantásvölgytől a váromig alig 150 méter az egész...

— No, jó, hát legyen 150. Örüljön, hogy olyan friss még és csak ugy felszalad 150 métert...

Malárdi minden szál szalmába megkapaszkodott:

— Ötvenhatodik évemben járok, direktör elvtárs és sokszor fáj a fe-jem...

A szobában nevetgélés kezdődött. — A feleségem, — kiáltotta most kétségbeesetten Malárdi — a feles-gem itt van állásban a népművésze-ti iskolában és sulyos isáds van...

A direktör kényelhetetlennek lát-szott:

— A miniszter elvtárs mindenre gondolt. A maga felesége is meg-kapta áthelyezését a Iasi rajziskola-ba. Most már azt hiszem, nincs ki-fogása...

Az ülés normális mederbe terelődött. Mikor vége lett, Barta így szólt Cigariuhoz:

— En majd lasiban munkába ve-szem Malárdi tatát és megpróbálom kieszden a fejéből azt a sok gyomot, ami ugy elburjánzott benne. Gye-rünk csak, beszéljünk vele, mert még szűgyenbe hozza a turisztikai szab-osztályt.

Odamentek Malárdihoz. Cigariu arcán meleg mosoly tündökölt:

— Sose busulj, Malárdi tata, majd keresünk ott Iasi mellett valami kis dombocskát és olyan kirándulókat rendezünk, hogy még Lonoovics Gizi is elrepül hozzá Craiováról.

Malárdi lehajította fejét és meg-próbálta rendezni szűklátókörű vi-lágába beskatulyázott gondolatait:

— Mégis, nehéz az embernek eb-ben a korban újakezdeni az éle-tet!

Pártélet

A tagjelöltek felvétele
rendszeres politikai és szervezőmunkát igényel

Már néhány éve megnyitott pártunk kapuja hogy a munkásosztály, a dolgozóparasztok és a haladó értelmiség legjobbjai belépessenek a tagjelöltek sorába, azok, akik a legkövetkezőben harcolnak a párt- és a kormány határozatainak gyakorlatba illesztéséért, a terv teljesítéséért.

Az aradi Gépjavító Központ párt- alapszervezetének tevékenységét elemezve megállapíthatjuk, hogy egyenlően foglalkozik ezzel a fontos feladattal. Nem ismerte fel, hogy csakugy bizonyíthatja a pártmunka állandó erősödését, ha újabb és újabb tagjelölteket vesz fel. Az alapszervezet tagjai, noha tanulmányozták pártunk II. kongresszusának dokumentumait, amelyek között a tagjelöltek felvételéről szóló határozatok is szerepeltek, mégis nem fordították a szükséges figyelmet arra, hogy gyakorlatba illessék annak előírásait. Az a helyzet, hogy a pártalapszervezet ez évben csupán két tagjelöltet vett fel. A két tagjelölt felvételi kérvényét még januárban vitatta meg az alapszervezet, s azóta hat hónapra keresztül, teljesen elhanyagolták ezt a kérdést.

Ennek oka, hogy az alapszervezet és annak titkára Nagy Ferenc elvtárs nem bízta meg a párttagokat a tagjelöltek felvételével kapcsolatos konkrét feladatokkal. A titkár úgy véli, hogy miután alapszervezeti gyűlésen ismertették a tagjelöltek felvételének feltételeit, nem szükséges semmi más politikai és gyakorlati intézkedés. Így érthető, hogy a párttagok nem foglalkoznak a pártmunka li dolgozókkal, nem magyarázzák meg nekik pártunk politikáját és célkitűzéseit.

Hiba az is, hogy teljesen elhanyagolják a pártmunka aktíváival való foglalkozást: illy módon a kilenc tagú pártmunka aktívái csak papíron léteznek. Készenlét, hogyha a pártmunka aktíváival közvetlenül foglalkozna az alapszervezet és konkrét feladatokkal bízná meg annak tagjait, közelebbről megismerhetnék azokat a legjobb dolgozókat, akik teljesen és öntudatosan teljesítik az alapszervezettel kapott utasításokat. Természetes, hogy a párttagoknak foglalkozniuk kellene az ilyen dolgozókkal és a tagjelöltek színvonalára kellene emelni őket.

Hasonló a helyzet az IMSz szervezet irányításában is. Az alapszervezet nem foglalkozik céltudatosan az ifjak kommunista nevelésével, bár a Gépjavító Központ IMSz szervezetének több, mint kilencven tagja

—O—

Hogyan vélekedik erről
az Aprozár?

Az újradíj kényszerű és fémpánci cikket elárulító OCL-üzlet előtt épült az Aprozár Helyi Kereskedelmi Szervezet 4. számú elárulító bódéja. Itt, amint a feliratról olvashatjuk, gyűmölcsöt és főzelékféléket „vásárolhatunk”. Igen, ez a helyes kifejezés nem elírás, csak vásárolhatnánk. Mert, ha szükségünk van friss gyümölcsre, vagy főzelékfélékre, azt is megkaphatjuk, de nem az Aprozár elárulító bódéjában, hanem egy ott ácsorgó kofától, aki sokkal nagyobb választékkal rendelkezik, mint az Aprozár elárulító bódéja. Ez most lenne olyan nagy baj. Nagyobb baj az, hogy az árak lényegesen magasabbak. Így tehát, ha valaki friss gyümölcsre, főzelékre vágyik, két lehetőség között választhat. Vagy magas áron vásárolja meg, amire szüksége van, vagy felül a 3. számú vilamosra s felőla mulva a város központjában lévő üzletekben vásárolhat szebbnél-szebb zöldféléket.

A harmadik lehetőség lenne a legkedvezőbb az újradíj vásárlók számára. S vajon megoldhatatlan feladat lenne az, hogy az Aprozár Helyi Kereskedelmi Szervezet friss áruval lássa el a 4. számú elárulító egységét is.

Ciumedan Petru,
levelező

—O—

Ma filmszínházainkban

Dózsa György: július 29-ig: GROF MONTE CHRISTO. Nicolae Balcescu: július 29-ig: TOLEDO! SZERETOK. Herbák János: július 29-ig: A DENEVER. Caragiale: július 29-ig: A CSAVAR-GO. II. rész. Ifjúsági: július 29-ig: BROVKIN, A KOZLEGONY. Solidaritá: (Gáj): július 29-ig: RIO ESCANDIDO. Maxim Gorkij: (Mikela): július 29-ig: SCANDERBEG. December 30: július 29-ig: BUDAPESTI TAVASZ. Ilie Pintile CFR: (Gradiste): július 29-ig: A SPANYOLTERI LANYOK.

van. Figyelmen kívül hagyják, hogy az Ifjúság Szövetség a legfőbb tartalom a párt sorainak kiegészítésére. Eppen ezért megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az IMSz legkiválóbb és legérdemesebb tagjaira, akik lendülettel vesznek részt a terv teljesítésében, a szocializmus építésében.

Nagy Ferenc elvtárs arra hivatkozik, hogy Manea Alexandru bírót, aki a propaganda és agitációs munkáért felel, az utóbbi időben nem teljesíti pártfeladatát a tagjelöltek felvételén. Feltesszük a kérdést: ha ez fennáll, miért nem elemezték alapszervezeti gyűlésen a tagjelöltek felvételének kérdését? A gyűlésen kétségtelenül felszínre került volna az is, hogyan tesznek eleget feladatuknak a bírót, a hibák megismerésével pedig konkrét határozatot hozhattak volna azok a felszámolása érdekében. De ez nem történt meg.

Mind ezek természetesen a városi pártbizottság instruktorának, Kelemen István elvtársnak hibáit is tükrözik, aki egyszer sem látogatott el a Gépjavító Központba, hogy konkrét segítséget nyújtson az alapszervezetnek.

vezetnek. Kelemen elvtárs megelégszik azzal, hogy telefonon érdeklődik az alapszervezet munkájáról, utasításokat ad, de nem száll ki a terepre, hogy támogatásban részesítse a pártalapszervezetet.

Ez távolról sem jelenti azt, hogy a Gépjavító Központ alapszervezeti titkáranak mindent a városi pártbizottság aktivistájától kell várnia. Nagy Ferenc elvtársnak sürgősen biztosítania kell, hogy alapszervezeti titkárak, akik megelégszenek a tagjelöltek felvételének kérdésével és hozzanak konkrét határozatot a megmutatkozó hibák kiküszöböléséért.

A tagjelöltek felvételével kapcsolatban a Gépjavító Központ pártalapszervezetének titkárait és a műhely összes kommunistáit vezéreli pártunk II. kongresszusának irányvonala, amely leszögezi, hogy pártunkban biztosítani kell azoknak a munkásoknak — különösen a nagyiparban dolgozó munkásoknak — a számbeli növekedését, akik közvetlenül a gépénél dolgoznak, úgyhogy a munkáselem legyen többségben a munkásosztály élcsapataiban.

Hegedűs István

Az új osztályfőnök

Az a rossz munka, amely két hónappal ezelőtt a soronyjai postahivatalnál tapasztalható volt, legnagyobb részét a postahivatal munkaközösségének, pontosabban az osztályfőnöknek a szándékára írható.

Egy idő óta, helyesebben Ioan Serban, az új postahivatali osztályfőnök kinevezése óta a helyzet teljesen megváltozott.

Egy reggel 6 óra 30 perckor, amikor a postahivatalhoz értem, talán meg se álltam volna, ha nem hallottam volna ott bent egy idegen hangot:

— Olyan nincs, osztályfőnök elvtárs! Ezek után egy lejt sem jöhet. Hogy képzeli Ön, én, állandóan fizetni fogok az újságot soha látni? Tessék! Huszonkét nap alatt kilenc újságot kaptam.

Az öreg jaltusi, aki beszélt, a mondat végét már szinte haragja. A nyomaték kedvéért azt mondta, hogy töröljék az újságelőfizetést, amelyek két hónappal ezelőtt még nem is léteztek.

Egyből az új osztályfőnök pontosan és lelkiismeretesen dolgozik. Személyesen néz utána a dolgoknak. Elbeszélget az előfizetőkkel, megvitatja az egyes újságelőkkel és az olvasók figyelmét felhívja az újságolvasás fontosságára.

Ioan Serban nem áll egyedül, hanem komoly segítséget kap Varga Károly önkéntes sajtóterjesztőtől, aki a lehető leggyorsabban jutalmaz el az újságot a soronyjai és szentpáli előfizetőknek.

Ime, két kommunista, akik a párt határozatait megalkotó tettek, akik tudják, hogy az előfizetők növelésével és az újságolvasással a párt hírnevét erősíti meg, a dolgozó nép anyagi és kulturális felemelkedéséért vívott harcban.

Luca Ioan,
levelező

Több figyelmet a munkafegyelemre

A termelékenység növelésének és általában a termelés menete megjavításának egyik alapvető feltétele a munkaidő minél teljesebb mértékű kihasználása és a holtidő csökkentése. A munkaidő teljes kihasználása a holtidő csökkentésének egyik útja — azonkívül, hogy igyekszünk a technológiai folyamatot folytonosan tökéletesíteni, korszerűsíteni — az, hogy minden erőnket a munkafegyelem megszilárdításának munkálkodjunk. Több vállalatnál megmutatkozott már nem egy ízben, hogy a munkafegyelem lazasága veszélyezteteti a termelési terv teljesítését. Rendkívül fontos tehát, hogy ezt a kérdést soha ne vesszük szem elől.

Nézzük meg most, hogyan befolyásolja az Ótelul termelőszövetkezetben a termelési terv teljesítését a munkaidő kihasználása, a holtidő csökkentése, valamint a munkafegyelem. Összehasonlítási alapul állítsuk szembe a szövetkezet két hónap termelési adatait.

A májusi tervet a szövetkezet munkaközössége 115,2 százalékkal teljesítette. Ugyanebben a hónapban az áruterv mutatószáma 178 százalékkal szűkölt fel. Ez az arány azzal magyarázható, hogy ekkor hozták be az előző havi elmaradást. Ebben a hónapban a szövetkezetben ugyiszólván kivétel nélkül minden mutatószámánál jó eredményt értek el. A

munkások termelékenysége 150 százalékkal, a béralap 94 százalékkal. Az önkéntes mutatószám pedig 4 százalékkal csökkentést mutat.

Ha viszont megvizsgáljuk a hiányzási listát, azt kell megállapítanunk, hogy a munkaidőből sok a kiesés. Május hónapban csupán az igazolt hiányzások időmennyisége több, mint 1200 órát tett ki, az igazolatlan hiányzások száma pedig 335 munkaidő órát vett el a termelésből. Még több teszt ki ennél az idő, amely a vezetőség engedélyével esett ki a termelőmunkából. Az engedélyezett hiányzások összege a hónap folyamán 362 munkaidő órára felelt meg. Ha most összegezzük az egy hónapi hiányzás mennyiségét, azt látjuk, hogy a hónap folyamán több, mint kilenc ember munkája hiányzott a termelésből. Hogy ebben a hónapban mégis teljesítették, azt tulajdonképpen a tervet, arra elég felhívni a következő számadat: A 15 százalékos teljesítéshez viszonyítva a normatelteljesítési átlag 85 százalékos mutató.

Tisztább képet nyerünk, ha összehasonlítjuk a májusi eredményeket a júniusi adatokkal. Ebben a hónapban a tervet már csak 88,5 százalékkal teljesítették és az áruterv pedig csak 29 százalékkal sikerült. Erre az okokra, hogy egy olyan fontos mutatószám, mint a termelési terv, nem teljesítése mellett is a többi mutató

Büszkék vagyunk az Andrei Saguna-i kollektív gazdaságra

Tavaszi óta lelkesen dolgoznak a kollektívisták. Munkájuknak meg is van az eredménye. Elsők között vezették el rajonunkban az őszi árpa aratását és cséplését. De büszkének lehetünk rájuk azért is, mert az 1. számú nyugtát is ők kapták meg a begyűjtőközponttól.

Eredményeiket csak fokozza a szép hektárhozám is. Az őszi árpából 2000 kilós átlagtermést értek el. A napok-

ban megkezdte a buza cséplését is. Az aratás és begyűjtési munkálatokkal egyidőben 80 hektáron elvégezték a tarlóhántást. Nyári mélyszántást eddig 11 hektáron végeztek.

A kollektív gazdaság tagjai közül különösen Onra Ilie, Costea Dumitru, Popon Aurel és Popa Maria dolgoznak példamutató szorgalommal.

Gabnai Erzsébet,
levelező

Büszkék vagyunk az Andrei Saguna-i kollektív gazdaságra

Vasárnap, július 29.

BUKAREST I. 6.42: Dunajevszkij-dalok. 7.15: A Sinteia vezércikke. 7.30: Román könnyűzene. 8.30: Gyermekszínház. 9.30: Könnyűzene. 9.45: Mindenről — mindenkinél. 11.50: Operariák és kettősök. 12.15: Kirándulás — dalokkal. 13: Hírek.

13.15: Moszkva beszéll 14: Népi zenekar. 15.35: Szimfonikus táncok. 16.30: Falurádió. 17.15: Esztrádzenekar. 17.45: Zene. 19.30: Rádiószínház: Warren mestersége. 21.18: Román népi táncok. 21.30: Esztrádhangverseny. 22.15: Táncczene. 23.30: Sporthíradó. 22.45: Táncczene. 23: Hírek. 23.10: A táncczene folytatása.

BUKAREST II. 7: Reggeli hangverseny. 7.50: Hírek. 8.20: Dalok. 8.40: Román könnyűzene. 9: Szimfonikus népi hangverseny. 9.30: Román népzene. 10.50: Rádiószínház: Wolfgang Amadeus Mozart. 13.10: Esztrádhangverseny. 14: Sajtószemle. 14.30: Rádiomagazin. 15.30: Hírek. 16: Népi hangverseny. 17: Könnyűzene. 17.15: Kivánsághangverseny. 18.30: Kulturális album. 21: Táncczene. 22: Hírek, sporthírek. 22.15: Schumann zenéjének nagy tolmácsolói. 23.55: Táncczene.

BUDAPEST (KOSSUTH). 9: Zenei fejtörő. 13.30: Rádiólexikon. 14.15: Schumann-hangverseny (g-moll szonáta). Spanyol szerelmi dalok. III. (Rajnai szimfonia). 16.15: Ladomersky Margit jutalomjáték. 18.35: A berlini rádió nyári táncczene-hangverseny. 21.29: A hét aranyérem. A Cervi-testvérek története. 22.30: Friml és Berlin zenéjéből. 23: Zenekari hangverseny. (Brahms: Tragikus nyitány, Bartók II. zongoraverseny, Respighi: Róma fenyői).

BUDAPEST (PÉTOFI). 11.30: Szimfonikus hangverseny. (Vivaldi: Négy évszak. Purcell: Jöjjetek művészt gyermekei — kantáta). 12.30: Henry Lawton: Andy Page vetélytársa és más történetek. 14: Aladdin és a csodálampa. Mesejáték. 16: Zenebarátok köre. 17.40: Debussy-művek. 20.30: Színházról-színházra. 22: Magyar nóták és csárdások.

—O—

Közlemény

A modern jugoszláv festőművészek képiállítása, valamint a Goya képiállítása és az aradi Tartományi Múzeum többi oszlopai — az 1848—49-es forradalom múzeuma, a régészeti, a képtár — megtekinthető kedden, pénteken és vasárnap 10—13 és 17—20 óra között.

—O—

IDŐTÁRSAS

Július 29-én meleg időjárás várható. Napközben enyhe felhőfelvonulások, éjszakára az ég kitisztul. A hegyes vidékeken gyengébb viharok várhatók. A hőmérséklet emelkedik. Hőmérsékleti értékek: napközben 28—32 fok, éjszaka 13—17 fok között. Mérsékelt szél.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

A diósgyőri Vasas és az orosházi Kinizsi csapatainak aradi vendéjátéka

Aradon vasárnap és hétfőn nemzetközi mérkőzéseket játszanak: a diósgyőri Vasas és az orosházi Kinizsi szerepelnek városunkban. Vasárnap a December 30 stadionban délután 6 órai kezdettel a diósgyőri Vasas csapata az aradi Locomotivával mérkőzik, hétfőn délután 6 óra-

kor pedig a Progresul pályán az orosházi Kinizsi az aradi Energia (Metalul G. Dimitrov) csapatával mérte össze erejét. A hétfői mérkőzés előtt az Energia G. Dimitrov és az aradi Progresul törpe, valamint ifjúsági csapatai mérkőznek.

A labdarugó bajnokság C-csoportjának őszi műsora

A labdarugó bajnokság C) csoportjában, — csakugy, mint az A) csoportban, — augusztus 12-én kezdődnek az őszi forduló küzdelmei. Az őszi forduló sorsolását alább ismerhetjük:

AUGUSZTUS 12: Vörös Acéll Energia G. Dimitrov, Piskii Locomotiva—Craiovai Locomotiva, Aradi Energia (Constructorul)—Aradi Energia (Constructorul), R. Vilceai Fl. Rosie—Aradi Fl. Rosie November 7—Vörös Acéll Energia, Temesvári Progresul—Craiovai Stintia, Energia 108—Piskii Locomotiva, Aradi Energia G. Dimitrov—Craiovai Energia G. Dimitrov.

AUGUSZTUS 19: Energia 108—Vörös Acéll Energia, Craiovai Locomotiva—R. Vilceai Fl. Rosie, Craiovai Locomotiva—Piskii Locomotiva, Energia 14—Aradi Energia (Constructorul), Aradi Fl. Rosie November 7—Craiovai Stintia, Aradi Energia G. Dimitrov—Temesvári Progresul.

AUGUSZTUS 26: Vörös Acéll Energia—Craiovai Locomotiva, R. Vilceai Fl. Rosie—Piskii Locomotiva, Craiovai Stintia, Aradi Fl. Rosie November 7—Aradi Energia (Constructorul), Temesvári Progresul—Energia 14, Aradi Energia G. Dimitrov—Energia 108.

SEPTEMBER 2: Craiovai Locomotiva—Craiovai Energia (Constructorul), Piskii Locomotiva—Aradi Energia (Constructorul), Aradi Energia G. Dimitrov—Aradi Fl. Rosie November 7, Energia 14—R. Vilceai Fl. Rosie, Energia 108—Craiovai Stintia, Vörös Acéll Energia—Temesvári Progresul.

SEPTEMBER 9: Temesvári Progresul—Aradi Fl. Rosie November 7, R. Vilceai Fl. Rosie—Craiovai Energia (Constructorul), Piskii Locomotiva—Energia 14, Craiovai Stintia—Aradi Energia G. Dimitrov, Craiovai Locomotiva—Energia 108, Aradi Energia (Constructorul)—Vörös Acéll Energia.

SEPTEMBER 16: Vörös Acéll Energia—Piskii Locomotiva, Craio-

vai Energia (Constructorul)—Temesvári Progresul, Aradi Energia (Constructorul)—Craiovai Locomotiva, Aradi Fl. Rosie November 7—Energia 108, Craiovai Stintia—R. Vilceai Fl. Rosie, Energia 14—Aradi Energia G. Dimitrov.

SEPTEMBER 23: R. Vilceai Fl. Rosie—Aradi Energia (Constructorul), Craiovai Locomotiva—Aradi Fl. Rosie November 7, Energia 14—Vörös Acéll Energia, Temesvári Progresul—Craiovai Stintia, Energia 108—Piskii Locomotiva, Aradi Energia G. Dimitrov—Craiovai Energia (Constructorul).

SEPTEMBER 30: Temesvári Progresul—R. Vilceai Fl. Rosie, Energia 108—Energia 14, Craiovai Stintia—Craiovai Locomotiva, Aradi Energia (Constructorul)—Aradi Energia G. Dimitrov, Vörös Acéll Energia—Craiovai Locomotiva (Constructorul), Piskii Locomotiva—Aradi Fl. Rosie November 7.

OKTOBER 7: Aradi Fl. Rosie November 7—Energia 14, R. Vilceai Fl. Rosie—Vörös Acéll Energia, Aradi Energia (Constructorul)—Craiovai Stintia, Craiovai Energia (Constructorul)—Energia 108, Craiovai Locomotiva—Temesvári Progresul, Aradi Energia G. Dimitrov—Piskii Locomotiva.

OKTOBER 14: Craiovai Stintia—Vörös Acéll Energia, Energia 108—Aradi Energia (Constructorul), Temesvári Progresul—Piskii Locomotiva, R. Vilceai Fl. Rosie—Aradi Energia G. Dimitrov, Energia 14—Craiovai Locomotiva, Aradi Fl. Rosie November 7—Craiovai Energia (Constructorul).

OKTOBER 21: Aradi Energia (Constructorul)—Temesvári Progresul, Craiovai Locomotiva—Aradi Energia G. Dimitrov, Vörös Acéll Energia—Aradi Fl. Rosie November 7, Piskii Locomotiva—Craiovai Stintia, Craiovai Energia (Constructorul)—Energia 14, Energia 108—R. Vilceai Fl. Rosie.

A Lechia Gdansk temesvári vendéjátéka

A lengyel labdarugó bajnokság második helyezettjének első romániai vendéjátékára Temesváron került sor és a 3:3 (2:1) arányban döntetlenül végződött mérkőzés lendületes, érdekes küzdelmet hozott. A Lechia Gdansk, amely a lengyel építőipari szakszervezetet képviseli együttes, igazolta a lengyel bajnokságban elfoglalt első helyezésének indokoltágát. A játékosok kivétel nélkül technikailag elég képzettek, de főlegnyük mégis a gyorsaság, amelyben lényegesen felülmúlták a temesváriakat. A gyorsaságon kívül kellő harciskészséget mutatnak be, s ez okozta, hogy csaknem valamennyi közelharcból győztesen kerültek ki. A csapat legjobbjai a sokszoros válogatott Korint közhírhíradó, aki a mezőnyből is kimagaslott. — Kiváló Noviczki baloldárszékhöz, egy hihetetlen munkabíró, kemény és talán még társainál is gyorsabb csatár, valamint Kobylanski szélső, aki

örösdíj lendülettel tör kapura, — tünnek ki különösképpen.

A temesvári csapat még nem értett el előkészületének befejező szakaszához. A csapat ezenkívül — főleg az első félidőben — hibásan közepén való játékokat erőltette és így területi fölényt nem tudta megjelölni kihasználni. Mentőse s szolgált az is, hogy legjobb csatárát, Dinulescut, nélkülözni volt kénytelen.

Vlasici jugoszláv játékezővel kellő eréllyel vezette a mérkőzést, amit habozás nélkül megadott 11-esét és Grumovszky kiállítását is igazolt. Mindent egybevéve, a lengyel csapat vendéjátékára jó tapasztalatosságot nyújtott, amelyből a labdarugóknak és edzőik számára, mert ezáltal is bebiztosított, hogy a zellő technikailag felkészültség mellett, játékosaink fejverésében nem nélkülözhetők a megfelelő gyorsaság és kombativitás sem.

(w. l.).

A városi labdarugó bajnokság

A városi labdarugó bajnokság tavaszi fordulójára során már csak két elmaradt mérkőzés van hátra és a csapatok több-kevesebb komolysággal

gal vettek részt ebben a bajnokságban. A tavaszi mérkőzéseken az első helyre a Locomotiva tartaléka-csapat került és a sorrend az alábbi:

Locomotiva II	11	9	—	2	58	23	18
Fl. Rosie UTA II	12	8	1	3	47	20	17
Építőipari munkások	12	8	1	3	42	21	17
Aradi Recolta	12	7	1	4	49	17	15
Mikela Recolta	12	7	1	4	30	16	15
Aradi Energia G. Dim. II	11	5	2	4	25	16	12
Voinja-Artex II	11	4	4	3	19	17	12
Séga Fl. Rosie	11	5	1	5	26	23	11
Fl. Rosie Vörös Triko	12	4	3	5	20	33	11
Fl. R. Com. Alim. II	12	4	1	7	19	29	9
Aradi Energia (Constr.) II	12	4	1	8	14	39	8
Fl. Rosie TEBA	12	—	4	8	11	61	4
Fl. Rosie Nov. 7 II	12	1	1	10	9	44	3

Néhány sorban

Oszlóban a svéd—norvég atletikai verseny a svédek 116:95 arányú győzelmével végződött.

A Kínai NK röplabda válogatott csapatai a Bolgár NK-ban mérkőztek. A női csapatok mérkőzését a kínaiak 3:1 arányban nyerték, a Kínai NK férfi válogatottja azonban a bolgár hadsereg röplabdázóitól 3:2 arányú vereséget szenvedett.

A varsói Gwardia romániai vendéjátéka elmarad és így a vasárnapra tervezett Energia (Flacara) Ploesti—Gwardia, valamint a csütörtökre kitűzött temesvári mérkőzés is elmarad.

Boboc Xenofonté magasugró Ploestiában az elmúlt napokban 197 és fél centiméteres eredményt ért el, amely a jóképességi atlétika egyéni csúcseredménye.

T. M.

A szovjet kormányküldöttség lengyelországi látogatása

VARSO. (Agerpres.) — A PAP. jelentő.

N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, G. K. Zsukov marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere és a szovjet kormányküldöttség többi tagja (K. Rokossovskij, a Lengyel Népköztársaság honvédelmi miniszterének meghívására július 27-én látogatást tettek a honvédelmi minisztériumban).

A találkozón jelen volt E. Ochab, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Vezetőségének első titkára, A. Zawadzki, a Lengyel Népköztársaság államtanácsának elnöke, J. Cyrankiewicz, a minisztertanács elnöke, S. Poplawski, a honvédelmi miniszter helyettese, B. Pigarewicz, a lengyel hadsereg helyettes vezérkari főnöke, a lengyel hadsereg tábornokai és tisztjei.

A találkozón G. K. Zsukov marsall, a Szovjetunió honvédelmi minisztere beszédet mondott. A szovjet hadsereg és az egész szovjet nép nevében köszöntötte a lengyel hadsereg dicsőese katonáit.

Tizenkét évvel ezelőtt — mondotta G. K. Zsukov — új, nagyszerű korszak, a politikai és nemzeti ujjaérés, gyönyörű országunk anyagi és szellemi erői valóságos felvirágzásának korszaka vette kezdetét. Ezt a történelmi eseményt a német fasizmus elleni kemény, hősi harcok előzték meg. A békeszerző népeknek ezt a harcát nagyszerű győzelem koronázta.

Büszkék vagyunk arra, hogy a német megszállók elleni küzdelemben a Szovjetunió fegyveres erői becsülettel teljesítették magas felszabadító hivatásukat, az összes népek, köztük a lengyel nép iránti internacionalista kötelességüket. Büszkék vagyunk arra, hogy szovjet hadseregünk katonáival vállaltuk, bátor-sággal és hősiességgel harcoltak a közös ellenség ellen a lengyel hadsereg katonái és parancsnokai, a lengyel nép összes valóban hazafias erői.

A lengyel népnek a népgazdaság

fejlesztésében az utóbbi 12 évben elért sikereiről szólva, G. K. Zsukov elvtárs kijelentette, hogy a szovjet emberek örülnek a szocializmus építésében elért e nagyszerű sikereknek. Most, amikor a szocializmus világhódoltsággá vált, a lengyel népnek, ugyanúgy, mint a szocialista közösséghez tartozó országok dolgozóinak, megvannak a legmegfelelőbb feltételei népgazdaságuk és kultúrájuk szüntelen fejlesztésére, újabb sikerek megvalósítására a szocialista társadalom építésében.

G. K. Zsukov a továbbiakban kijelentette: a jelenlegi nemzetközi helyzetet az jellemzi, hogy a békeszerző erők megszállási diktatórikus erőszaktevéseket abban a harcban, melyet egy újabb háború veszélye ellen, a népek közötti aktív együttműködés létrehozására, a nemzetközi feszültség szüntelen enyhítéséért folytatnak. A Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa óriási szerepet játszott a békekért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért, a demokrácia és a szocializmus erői megszállási diktatúrák elleni küzdelemben.

Pártunk — mondotta G. K. Zsukov — nyitott és határozottan szembeállt a személyi kultusszal, amely nyilvánvalóan idegen jelenség a marxizmus-leninizmusnál. De a személyi kultusz elleni harc távolról sem jelenti a vezetők szerepének, a tekintély szerepének megtagadását. Egyes helyeken a személyi kultusz összekeveredik az egy-személyi vezetés kérdéseivel a hadseregben. Ez súlyos tévedés. Mi úgy véljük, hogy aki a személyi kultusz elleni harcot az egyszemélyi vezetés elleni harccal próbálja helyettesíteni, az rossz szolgálatot tesz a fegyveres erők harci felkészültségének megszilárdítása ügyének.

Zsukov elvtárs megállapította, hogy a szocialista tábor hadseregei közötti harci együttműködés a nemzetközi feladatok közösségén, az önzetlen testvéri barátságon, a népek barátságán alapul. Barátságunk — mondotta — a fasizmus

elleni kemény közös csatákban erősödött meg. Amíg fennáll a barátság a Szovjetunió és Lengyelország népei között, nem jövednek meg a fenyegetések, nem félünk semmiféle ellenségtől vagy kalandjaiktól.

Zsukov elvtárs ezután a legfontosabb kapitalista államok fegyveres erői felkészültsége érdekében hozott legjelentősebb intézkedésekről beszélt, majd rámutatott a jelenkori harcászati sajátosságaira. A nagy érdeklődéssel kísért beszéde végén G. K. Zsukov elvtárs a lengyel népet és fegyveres erőit, a Szovjetunió és Lengyelország népei megbonthatatlan barátságát, a szovjet hadsereg és a lengyel hadsereg közötti fegyveres együttműködést, a Szovjetunió fegyveres erői nevében G. K. Zsukov elvtársnak a lengyel hadseregnek ányújtott egy szoborművet, amely a szovjet hadseregnek a fasizmus fölötti történelmi győzelmét jelképezi. A szoborműre véve a következő szavak állnak: „Eljen a Szovjetunió fegyveres erői és a lengyel hadsereg közötti fegyverbarátság!”

K. Rokossovskij, Lengyelország marsallja köszönetet mondott a Szovjetunió fegyveres erőinek baráti ajándékáért. G. K. Zsukov marsallhoz fordulva a következőket mondotta: „Szükségben ismerjük meg a barátokat. A lengyel és a szovjet katonák fegyverbarátságát a közös ellenség elleni harcban, Lengyelországnak a fasizma megszállók elleni felszabadításáért vívott küzdelemben, a harcmezőkön közösen ontott vér peceitől meg. Sok, harcban elesett szovjet katonát nyugszik a mi földünkön. Az egész lengyel nép megőrzi dicsőséges emlékeit.”

A lengyel hadsereg és a szovjet hadsereg közötti örök és megbonthatatlan barátság jeléül K. Rokossovskij marsall ányújtott Zsukov marsallnak, egy, a lengyel katonák fegyverét nyitva ábrázoló szobrot és festményt.

A találkozó rendkívül szívélyes légkörben folyt le. Befejezésül a honvédelmi minisztérium művészegyüttese adott hangversenyt.

A francia nemzetgyűlés pénzügyi bizottsága jóváhagyta az algériai hadműveletek költségvetési tervezetét

PARIZS. (Agerpres.) — A francia nemzetgyűlés pénzügyi bizottsága osztorítottan jóváhagyta az algériai hadműveletek költségeinek fedezése kérdésében előterjesztett kormánytervezetet.

A pénzügyi bizottságban a tervezet mellett szavazott 17 képviselő, ellene szavazott 15 képviselő, 12 képviselő tartózkodott a szavazástól. A törvénytervezet szombaton délelőtt kerül a nemzetgyűlés elé.

Paul Ramadier pénzügyminiszter a napokban kijelentette az újságíróknak, hogy az 1956–1957. évi költségvetési évre előirányzott algériai rendkívüli kiadások összege 500 milliárd frankra emelkedik.

J. Denis a VI. Világifjúsági Találkozó előkészületeiről

BUDAPEST. (Agerpres.) — A Magyar Távirati Iroda jelenti: Jacques Denis, a Demokrata Ifjúság Világösszevételének főtitkára nyilatkozott a sajtónak az 1957-ben Moszkvában megtartandó VI. Világifjúsági Találkozó előkészületeiről.

Jacques Denis kijelentette, hogy az év augusztus 14 és 16 között Moszkvában megtartják a VI. Világifjúsági Találkozó nemzetközi előkészítő bizottságának alakuló gyűlését. Ezen a gyűlésen az ifjúsági szervezetek több mint 100 képviselője, valamint India, Franciaország, Kína, Anglia, Mexiko, Afrika, Indonézia, Lengyelország és más országok ismert közéleti személyiségei vesznek részt. A nemzetközi előkészítő bizottság azután megválasztja az állandó nemzetközi előkészítő bizottságot, amely Moszkvában marad és a Fesztivál gyakorlati előkészítésével foglalkozik.

Braziliának minden országgal kereskednie kell

MONTEVIDEO. (Agerpres.) Joao Goulart, Brazília alelnöke Uruguayban tett látogatása alkalmával sajtótájékoztatót tartott, amelyen egyebek között a külkereskedeleme kérdésével is foglalkozott. Véleménye szerint, Braziliának kereskedelmi kapcsolatot kell fenntartania az összes országgal, természetesen a kommunista országokkal is. „Kereskedelmilek kell folytatnunk mind azokkal az országokkal, amelyek hajlandók nálunk vásárolni és eladni mi is vásárolhatunk” — mondotta.

Karamanlisz görög miniszterelnök keményen bírálja Anglia ciprusi politikáját

ATHEN. (Agerpres.) Az ATENA görög hírügynökség jelentése szerint Karamanlisz miniszterelnök tiltakozott az angol kormány képviselőinek, a parlament viták során Ciprus kérdésében tett nyilatkozatai ellen. Karamanlisz kijelentette a sajtónak, hogy az angol kormány példátlanul heves hangnemből folytatja a vitát és sértő támadásokat intézett az egész görög nép ellen.

Görögországot sértetik, mert támogatja a ciprusi görögök követeléseit — hangsúlyozza a hírügynökség.

A fülöp-szigeti képviselőház külügyi bizottságának elnöke az amerikai támaszpontok ellen

PEKING. (Agerpres.) Az Uj Kína hírügynökség a Manila Chronicle című napilap egyik hírére hivatkozva nemrégiben közölte, hogy Miguel Cuenco, a Fülöp-szigetek képviselőháza külügyi bizottságának elnöke kijelentette: a Fülöp-szigetek területén levő amerikai támaszpontok sok szempontból megfosztották a lakosságot a függetlenségük kivívásához szükséges akciószabadságtól.

Cuenco kijelentette, hogy az amerikai katonai támaszpontok közelében levő városokban prostitúció, szerencsejátékok, részegség és más káros szenvedélyek terjedtek el. A

lakosokat, akiknek a földjén a támaszpontok felépültek, megfosztották életfeltételeiktől.

Cuenco elítélte azoknak a tárgyalásoknak „titokzatos és titkos jellegét”, amelyek nemrégiben folytak le Magsaysay, a Fülöp-szigetek elnöke és Nixon, az USA alelnöke között, a Fülöp-szigeteken levő katonai támaszpontok kibővítésével kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a nemzeti terület feletti csak a parlament jóváhagyásával lehet rendelkezni. A végrehajtó hatalom nem hagyhatja egyoldalúan jóvá további földterületek felvásárlását az amerikai támaszpontok kibővítése céljából.

Angol lap a kínai-angol kereskedelem kiapadhatatlan lehetőségeiről, Kína gyorsütemű fejlődéséről

LONDON. (Agerpres.) — Az angol sajtóban erős kampány indult meg azaz a cél, hogy megszüntessék a Kínai Népköztársasággal való széleskörű kereskedelmet akadályozó megszorításokat.

A Daily Mirror — az egyik leghíresebb angol napilap — cikksorozatot közöl a nemrég Kínában járt John Walters tollából. A látottak alapján Walters ezeket írja: „Az új Kína felépítésében nagyszerű lehetőségek kínálkoznak Nagy-Britannia számára, amely nem engedheti meg magának azt, hogy semmibe vegye a valóságot. A valóság pedig az, hogy ez a 600 millió lakosú, hatalmas, újraszülött ország aranybányát jelent a válságtól sújtott Anglia számára, olyan piacot, amely évek során át munkát biztosítana száz meg száz angol gyár számára. Anglia mégsem él ezzel az alkalmal-mal, vagy amint Walters állítja, „semmibe veszi” azt, megpedig azért, mert az angolok „engednek az amerikai diplomácia nyomásának és az amerikaiak által rendezett kereskedelmi zárlatoknak, az ugynevezett stratégiai áruk tekintetében.” Mint ismeretes, e zárlatból kifolyólag Angliának nincs joga ahhoz, hogy bármit is eladjon Kínának, aminek valami

köze van a haditermeléshez. A tiltott áruk listája viszont 450, mindenféle kategóriához tartozó árut tartalmaz, kezdve a textil-cikkeltől egészen a főzőedényekig és a mezőgazdasági szerszámokig.

„Bámulatba ejtett mindaz, — írja Walters — amit az új Kínában lát-tam: az országban mindenféle üzemek, villanytelepek, intézetek, tömbházak emelkednek, vízvezeték, hidak épülnek... Felépült Kína első gépkocsigyára... óriási nagyvasutak, fémipari üzemek létesültek, kiépült a villamos- és a rádióipar... Belső Mongóliában — amelyet azelőtt óriási pusztaságnak vélték —, ma 200 bányája és üzem működik... A termes-szemesek sokkal bőségebb. A parasz-toknak sohasem volt ennyi táplálékuk és ruházatuk, mint most, s mi azelőtt csak guny tárgyak voltak, ma emelt fővel járnak”. John Walters megbeszéléseket folytatott hivatalos képviselőkkel is, akik újjal kijelentették előtte, hogy Kína gazdasági sikont együtt akar működni minden országgal, anélkül, hogy bármelyik is bármilyen különleges előnyt nyújtson.

Terjed az angol gépipari munkások sztrájkja

LONDON. (Agerpres.)

Mint a France Presse hírügynökség jelenti, a British Motor Corporation munkásainak sztrájkja a gépkocsigyártó ipar más szektoraira is kiterjedt.

A dagenhami Ford vállalatok fiókja, a Briggs Motor Company karosszériát gyártó üzemének 12.000 munkása tiltakozó sztrájkot jelentett be, a gyár 2000 munkásának elbocsátása miatt.

Merseyben a kéthetes sztrájkoló 400 hajógyári munkás elhatározta, addig sztrájkol, amíg a munkaadók teljesítik összes követeléseiket.

Twining tábornok a Szovjetunió technikai fejlettségéről

WASHINGTON. (Agerpres.)

Nathan Twining tábornok, az amerikai légierő vezérkari főnöke, aki a Szovjetunió meghívására résztvett a szovjet repülők napja alkalmából Moszkvában rendezett ünnepségeken a washingtoni sajtóklubban tartott beszédében hangsúlyozta, hogy „az oroszok hatalmas technikai haladást értek el.”

Twining rámutatott arra, hogy a Szovjetunió mind tudományos, mind gyakorlati erőforrásokkal rendelkezik. Ha elhatároznak valamit, azt végre is hajtják. Twining, a Szovjetunió műszaki fejlettségéről szólva

kijelentette, hogy „az oroszok nagy haladást értek el. A tudományos kutatás terén nagyarányú munkaprogramba kezdtek, hogy szakképzett technikai utánpótlást neveljenek.”

„A látott repülőgépek alapján kijelenthetem, hogy az oroszok képesek a jövőben is lényeges haladást elérni.” — hangoztatta Twining.

Az amerikai küldöttség iránti vendégszeretetről Twining ezeket mondotta: „Egész látogatásunk idején az oroszok mindent megtektek, hogy tartózkodásunkat minél kellemesebbé tegyék és ez sikerült is nekik.”

A HÉT NEMZETKÖZI ESEMÉNYEI

Egyetlen hét nemzetközi eseményeinek krónikájában nem lehet összeszűriteni, mindazt, ami az utóbbi időben a világpolitika porondján végbement.

A történelem — mint mondani szokták — hőmérőjében léptekkel halad, a múlt homályába vesznek azok az idők, amikor a polgári újságírás „uborka-szezonnak” nevezte a látszólag eseménytelen nyári időszakot.

Ma már nem kell kiagyalt mesékkel ébrentartani az olvasók érdeklődését a világ eseményei iránt, mert a politika életben olyan államférfiak ragadtak magukhoz a kezdeményezést, akik nem ismernek pihenést, ha a népek jobb jövőjének egyengetéséről van szó.

A Szovjetunió minisztertanácsának elnöke Lengyelországba látogat, hogy résztvegyen egy sok megpróbáltatáson átvett népi nemzeti ünnepnek és ezalkalommal olyan történelmi jelentőségű kijelentéseket tegyen, amelyek megszállási diktatúra hősinek a jövőbe vetett bizalmát.

Három, a békevezetékhez tartozó ország vezető államférfiai elítélik a világ katonai tömbökbe való felosztásának politikáját, sikereszállnak a fegyverkezés és a függő nemzetközi kérdések tárgyalások útján történő megoldása mellett.

Nem véletlen, hogy a hidegháború hívei éppen akkor fokozzák békeellenes akcióikat, amikor az új világ-háború kibontakozása vetett reményük szertejósítását látják. Ilyenkor nyúlnak olyan eszközökhöz, mint amilyen a pozitív provokáció volt, vagy a függetlenség útjára lépő országok megszorítása, így az Egyiptom elleni gazdasági megtorlás alkalmazzák.

Az események forgatagát tehát

bármilyen „meglepetések” kerüljenek is felszínre, nem szabad polgári értelemben vett „szenczióként” fogadni, hanem olyan természetes jelenségeknek kell tekinteni, amelyek a harc velejárója és amely egyre közelebb visz a béke erőinek végső és elkerülhetetlen győzelméhez.

A Szovjetunió harca a leszerelésért

nem tévesztette el hatását sem a béke hívei, sem pedig a hidegháború szerelmesei körében. Ismeretes, hogy a Szovjetunió szűkeket vélt az a keret, amelyet az ENSZ biztosít a leszerelés kérdésének megtárgyalásához. Hiszen éppen a levezetett Népszövetség példája igazolja, hogy az ilyen tárgyalásokat vég nélkül el lehet húzni és zsákutcába terelni. A Szovjetunió kormánya minden alkalmat megragad és minden alkalommal fórumot igénybe vesz ahhoz, hogy leszerelési ajánlatait a világ közvéleménye elé tárja.

D. T. Szepilov, a Szovjetunió külügyminisztere a Szovjetunió Legfelső Tanácsának ülésén nyilatkozott legutóbb a leszerelés kérdéséről, különösen a termonukleáris fegyverek tiltásáról. A szovjet külügyminiszter újból ismételgette kormánya álláspontját ebben a kérdésben. Ez pedig az atom- és hidrogénfegyverek teljes eltávolítása, azok gyártásának megszüntetése, az államok fegyverkezésétől való kirekesztésén alapszik.

A Szovjetunió e cél elérése érdekében kész elfogadni olyan megengedést, amely akár az ENSZ keretében, akár az USA, a Szovjetunió és Nagy-Britannia közötti közvetlen tárgyalásokon jön létre és amelyhez más országok is csatlakozhatnak. Ezek az országok — elsősorban a

három, nukleáris fegyverrel rendelkező hatalom — kötelezettséget vállalnának az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérletezés megszüntetésére.

Nem kétséges, hogy a szovjet kormány nyílt és őszinte kiállása a leszerelés kérdésében, hatalmas mértékben növeli a népeknek a béke fenntartásába vetett hitét. Különösen az a tény kell mély benyomást a népek sorában, hogy a szovjet kormány ráért a fegyveres erők létszámára, a fegyverzetek és a fegyverkezésre szánt összegek csökkentésének gyakorlati útjára.

Valamelyik politikai lépés sikerét vagy sikertelenségét legjobban úgy mérhetjük le, ha megfigyeljük azt a hatást, amelyet ez a lépés az ellenfél táborában előidézt. Ebben az esetben

a bonni háborús körök kétségbe esett kapkodása

jöhet számításba.

Az utóbbi időben Adenauer és környezete egész nyíltan az amerikai háborús körök európai megbízottjaitól lép fel. Egészen odáig merészkednek, hogy nyílt fenyegetéssel és zsarolással megpróbálják akaratukat rákényszeríteni olyan hatalmakra, mint amilyen Nagy-Britannia és Franciaország.

Tudvalevően a szovjet kormány elhatározta, hogy jelentősen csökkenti a Német Demokratikus Köztársaság területén állomásozó csapatainak létszámát és leszállítja azt az összegre, amellyel a Német Demokratikus Köztársaság hozzájárul a NDK-ban levő szovjet csapatok fenntartási költségeihez.

Olyan félreérthetetlen bizonyítékai ezek a békekedvességnek, amelyek nem

maradhatnak hatástalanul Anglia parlamentjében sem. Eppen ezért Eden angol miniszterelnök az angol első házban olyan kijelentéseket tett a külpolitikai vita során, amelyek mélyreható aggodalmat keltettek a nyugatnémet rezsista körökben. Eden az angol politikai vonal felül-vizsgálásáról beszélt és utalt arra, hogy „szívesebben szembenéz a „konkurrenca veszélyével”, amelyet a Szovjetunióval való gazdasági versenyt jelent — mint a világháború veszélyével.”

Nem csodálható, ha az ilyen beszédet nem tapsolják meg a bonni kormány tagjai. Sőt, Adenauerék a Nyugat-európai Unió tagállamaihoz fordulnak tiltakozásukkal Anglia nyugatnémetországi megszálló csapatai létszám csökkentésének terve miatt.

Nyugatnémet kormánylapok hangjából kiscsendül az idegesség — mert mint arra az egyik nyugatberlini lap rámutat — „az angol politikában mutatkozó új jelenségek aggodalmat keltenek Bonnban és Washingtonban egyaránt.”

Jóllehet, a nyugatnémet parlament két házában keresztülröszakoltak a kötelező katonai szolgálatról szóló törvényt, a nyugatnémet nép továbbra is fokozza ellenállását a kényszer-sorozatokkal szemben. Csúppán kiragadott példaként említjük meg a nyugatnémet vasmunkások szakszervezetének dormundi szervezete határozatát, amelyet a hamburgi szakszervezeti kongresszushoz intézett:

„A katonai szolgálat bevezetése, véleményünk szerint, veszélyezteteti a békét és Németország újraegyesítésének ügyét.”

A német népek pedig érthetően fő kívánsága, hogy Németország mielőbb egyesüljön. Ehhez pedig az utat nem a fegyverkezés, hanem csak a tárgyalások útján történő megegyezés biztosíthatja.

Európában tehát nem találnak talajra a hidegháborús vezérek „kardcsörtető handabandázását. Ígyeköznek tehát újabb tüzfészket keresni a világ más tájain. De az ilyen le-

hetőségekbe vetett reményt is erősen megtépázta az a találkozó, amely Brionban, a jugoszlávai szigeten ment végbe és amelyen Josip Broz Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke, Dzsavaharlal Nehru, India Köztársaság miniszterelnöke és Gamal Abdel Nasser, Egyiptom Köztársaság elnöke vettek részt. Ez a találkozó olyan mélyen érintette a washingtoni kormányköröket, hogy nyomában azonnal visszavonták azt az elhatározást, hogy hozzájárulnak az asszuáni vízierőmű építési költségeihez. Erre a zsarolási kísérletre Egyiptom olyan választ adott, amelyet bizonyos nyugati körök méltán

újabb egyiptomi csapás

cimen könyvelhetnek el.

Nasser köztársasági elnök ugyan- is július 26-án, amikor az egyiptomi nép Faruk király elűzésének évfordulóját ünnepelte, bejelentette a Szezei-csatorna államosítását. Maga az államosítás már a köztársasági elnök beszédének tartama alatt végbe is ment.

Az államosítás híre, mint derült égből a villámcsapás hatott a nyugati imperialista körökre. Az angol miniszterelnök csütörtök este rendkívüli ülést hívott össze, amelyen résztvettek az amerikai, francia nagykövete, valamint az angol had-erő mindhárom fegyvernemének vezetői.

Gaitskill, az angol munkáspárt vezetője, az alsóházban felvetette az Angliában levő egyiptomi javak zárolásának kérdését, amire Eden azt válaszolta, hogy erre csak az Egyesült Államokkal és Franciaországgal való megbeszélés után kerülhet sor. Egyes angol politikusok a Szezei-csatorna környékének újabb megszállását sürgetik. A jónakodó angol lapok azonban elhamarkodottan és végtelennek minősítik minden Egyiptom elleni katonai cselekedetet.

Mi az egyiptomiak álláspontja az államosítás kérdésében? Elsősorban az egyiptomi kormány elhatározta a

Szezei Társaság valamennyi külföldi és belföldi alkalmazottjának további jogalkoztatását. A Szezei-csatornát továbbra is nyitva tartja valamennyi azon átvonulni akaró hajó számára. Magához az államosításhoz az országban egyiptomi meghatározás szerint, joga volt, mert 1. A csatornát egyiptomi munkások építették, akik közül számosan pusztultak el a csatorna építése közben. 2. A Szezei-csatorna Egyiptom területén folyik keresztül s ezáltal Egyiptom szuverén joga a csatorna felett való rendelkezés. 3. Az angol-amerikai pénzügyi kormánykörök visszavonták ígéreteiket az asszuáni-gát felépítéséhez való hozzájárulás tekintetében.

Az Al Gumhuria című egyiptomi lap ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy Egyiptom most már nem egy eróművet, hanem kettőt épít fel. Az egyik az asszuáni vízierőmű, a másik pedig az egyiptomi büszkeség és függetlenség eróműve. Az Al Ahbar, hangsúlyozza, hogy az államosítás ténye 90 esztendő óta törölt le Egyiptom történelméről.

Bátran hozzátehetjük, hogy az egyiptomi kormány döntése nemcsak az egyiptomi nép nemzeti méltóságát szilárdította meg, hanem hozzájárult valamennyi közkeletű nép önértékelésének izmosodásához. Ezt bizonyítja azok az örömteli táviratok is, amelyekben különböző arab államok vezetői szerencsehozzátukot fejezik ki az egyiptomi kormány lépéséhez.

Ma még beláthatatlanok a nemzeti függetlenség útján tett új lépés kihatásai. Egy azonban bizonyos, hogy a londoni és párizsi tözsdeszint a mélypontra zuhant a Szezei Társaság részvényeinek árnyaloma. Ez pedig nem a csatorna visszazárásába vetett remény igazolja, hanem azt a felismerést, hogy a népek függetlenségi törekvéseivel szemben nem használ sem zsarolás, sem fenyegetés, sem pedig erőszak.

Bakács Béla